

фільмах зумовлене тим, що діалогічне мовлення персонажів часто не є літературним, воно передає розмовне мовлення [2]. Одним із прикладів речень, у якому зменшено-пестлива форма вживається з метою підкреслення іронії та фамільярності є наступне: «What's new, pussycat?» [5]. В українській інтерпретації вислів звучить наступним чином: «Здоров, пухнастичку!» [6]. Використання слова із суфіксом «-ичк-» підсилює емоційне забарвлення слова. Також деривати з таким формантом можуть передавати значення зневажливості, як і у даному випадку. Оскільки звертаються у цьому випадку до лева, то дане зменшено-пестливе слово яскраво підкреслює іронію такого висловлювання.

Отже, стає зрозуміло, що для перекладу зменшено-пестливих слів з англійською мови українською, використовуються відповідні суфікси, котрі передають відповідне емотивне та стилістичне навантаження слова чи висловлювання.

Список літератури

1. Коваль Т. Демінутивні суфікси як засіб вираження експресії в сучасній українській мові / Т. Коваль // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: «Лінгвістика». – 2008. – №8. – С. 50-65.

2. Мельник А.П. Український колорит у перекладі сучасних анімаційних фільмів / А.П. Мельник // Мовні і концептуальні картини світу. – 2012. – № 42. – С. 103-113.

3. Ice Age: Continental Drift. Режим доступу: <http://www.onlinefreecinema.co/movies/ice-age-continental-drift>

4. Льодовиковий період 4: Континентальний дрейф. Режим доступу: http://moviestape.com/katalog_multfilmiv/multfilm/3475-lodovikoviy-perod-4-kontinentalniy-dreyf.html

5. Madagascar 3: Europe's Most Wanted. Режим доступу: <http://www.onlinefreecinema.co/movies/madagascar-3-europes-most-wanted>

6. Мадагаскар 3. Режим доступу: <http://kinogo.club/69-madagaskar-3-2012.html>

*Науковий керівник: Журавльова О.М.,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 81'373.612.2:82 (043.2)

Толпига А.В.

Національний авіаційний університет, Київ

МЕТАФОРА ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ДУМКИ ПИСЬМЕННИКА

Метафора в художньому тексті є одним із найчастіше досліджуваних об'єктів. Однак, коли її вивчення переходить від теоретичних міркувань до аналізу системи метафор, реалізованої в конкретному тексті, то перед

дослідником постає ціла низка проблем, адже цей художній засіб пов'язаний з мовою і мисленням людини, є багатогранним явищем, яке досліджують лінгвісти на основі філософських методик.

Метафора може бути вербальною і невербальною, реалізованою через образи в музиці, живописі, театрі, літературі тощо. Вона виконує естетичні, культурні, філософські, психологічні функції, завдяки сукупності яких відіграє важливу роль у мистецтві й житті, адже неможливий відрив метафори від процесу пізнання і комунікації. Метафора є складним явищем, має власні структурно-функціональні особливості, широко застосовується для вираження почуттів, переживань, настроїв як персонажів, так і автора.

Дослідження метафори характеризується суперечливістю підходів: від повного її заперечення (Г. Гоббс, Дж. Локк, М. Мюллер, Б. Рассел ін.) до розуміння як моделі істини й методу пізнання об'єктивної реальності (М. Джонсон, М. Тернер, Ж. Фоконьє, А. Баранов, О. Кубрякова, О. Селіванова, А. Чудінов ін.). Отже, на осмислення метафори впливають різні світоглядні течії історичних епох.

У роботах вітчизняних та зарубіжних учених метафора розглядається не лише як елемент художнього тексту, а перш за все, як важливий когнітивний механізм, як результат когнітивного процесу. Особливу когнітивну роль метафори в художньому мовленні визначають зображальність і алегоричність.

Метафоричність – найважливіша риса художнього тексту. Метафоричне значення відрізняється складною семантичною структурою, тобто наявністю двох планів змісту, які традиційно називають прямим і переносним. Перший план змісту звернений на реальність самого метафоричного контексту, а другий – на реальність досвіду, яка була збережена в пам'яті суб'єкта. Метафора може бути абстрактною, яскравою, несподіваною, але завжди має реальне коріння.

Науковець І.В. Толочин, визначаючи лінгвістичну природу метафори, указує, що це – лексикологічне явище, реалізоване в структурі мовного значення слова. У монографії Б. Іванюка «Метафора і літературний твір» підкреслено, що метафора є універсальною фігурою постміфологічного художнього мислення. На думку М. Коцюбинської, важлива неповторність метафори в її зв'язках з усією образною системою твору, оскільки образний вислів вимагає визнання за собою нової реальності – інтерпретації. Метафора сприяє віддзеркаленню одного значення через інше, у метафорі є розділення, на фоні якого відбувається художнє пізнання світу. У такому розумінні метафора – це одночасно художній троп і спосіб пізнання й розуміння речей, що й складає онтологію метафоричного простору.

Отже, метафора вимагає високої майстерності перекладачів художніх творів, оскільки найточніше передає і світ художника, і мистецьку цінність перекладу.

*Науковий керівник: Рудіна М.В.,
канд. пед. наук, доцент*

2. Литюга Ю. В. Реклама з точки зору сучасної перекладацької діяльності [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/26166/1/Lytjuga%20.pdf>

3. Марковський Д. А. Реклама як вид маніпулятивної діяльності [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/12974/1/29.doc>

4. Строчковська Р., Вокалюк Ю. Лінгвістичні особливості перекладу рекламних текстів [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.vuzlib.com.ua/articles/book/33233Lingvistichni_osoblivosti_/1.html

*Науковий керівник: Раті А.О.,
канд. філол. наук, ст. викладач*

УДК 811.133.1+811.111 (043.2)

Соломко Д.Б.

*Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет», Ужгород*

ІСТОРИЧНЕ ПІДГРУНТЯ ВПЛИВУ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ НА АНГЛІЙСЬКУ

Англійська мова формувалась протягом багатьох століть під впливом латинської, старо-германської, старо-скандинавської, але, найважливіше майбуть, французької мови. Вплив французької мови на англійську фактично розпочався з Норманського Завоювання Англії. Вільгельм завойовник (на той час ще герцог Нормандії) мав тісні зв'язки з королем Англії Едуардом, у якого не було дітей, тому після його смерті він заявив про те, що трон був заповіданий йому. В той же час на трон Англії претендували король Норвегії Харальд Хардрода і Гарольд Годвінсон – ерл Східної Англії, який зайняв престол Англії після смерті короля. Гарольд переміг в битві при Стемфорд Брідж, але його вже чекав Вільгельм Нормандський, який висадився неподалік від містечка Гастінгс, де і була нанесена поразка армії Гарольда[1].

Після битви при Гастінгсі Вільгельм (вже Завойовник) став королем Англії. Так як він був родом з Нормандії, в його лексиконі переважала французька, тому цю мову почали використовувати практично всі державні органи в Англії, а аристократія розмовляла виключно нею. Мабуть, єдиним оплотом старих звичаїв були англо-саксонські аристократи, які зуміли залишитись при владі на своїх землях після коронування Вільгельма [2].

Починаючи з цього часу французькі слова стали сильно впливати на розвиток англійської мови. Цьому також посприяли майбутні династичні шлюби між англійськими та французькими королівськими сім'ями.